

- tühistada komisjoni 23. juuli 2014. aasta otsuse (EL) 2015/1227⁽¹⁾, riigiabi SA.22614 (C 53/07) kohta, artikli 1 punktid 1 ja 2 ning (artikli 1 punkti 1 ja 2 puudutavas osas) artiklid 3, 4 ja 5, või teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uueks arutamiseks; ning igal juhul
- kohustada komisjoni hüvitama apellantidele kohtukulud, mida nad on pidanud kandma seoses apellatsioonimenetlusega ja Üldkohtu menetlusega kohtuasjas T-165/15.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid väidavad, et vaidlustatud kohtuotsus tuleks tühistada järgmistel põhjustel.

Esiteks kohaldas Üldkohus vääralt liidu põhiõiguste harta artiklit 41 ja apellantide kaitseõigusi komisjoni läbi viidud menetluses. Üldkohus: eksis sellega, et ta eristas harta artikli 41 lõikes 2 sätestatud konkreetseid õigusi ja üldist õigust heale haldusele, mis on sätestatud harta artikli 41 lõikes 1; eksis järeldades, et harta artikli 41 lõikes 2 ette nähtud õigused ei ole riigiabi uurimises kohaldatavad; eksis järeldades, et harta artikli 41 lõigete 1 ja 2 ning ETLT artiklite 107 ja 108 vahel esineb vastuolu; ja eksis järeldades, et apellante võis uurimise käigus käsitleda lihtsalt teabeallikana.

Teiseks rikkus Üldkohus ETLT artikli 107 lõiget 1, kuna ta tõlgendas vääralt soodustuse mõistet. Üldkohus: eksis järeldades, et turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja kriteeriumi kohaldamiseks puudub võrdlusanalüüsi ja muude meetodite vahel meetodite hierarhiline järjestus; eksis järeldades, et komisjon võis kasutada võrdlusanalüüsi ja tagasi lükata apellantide esitatud võrdlevad tõendid; ning eksis järeldades, et täiendava kulu kriteeriumi kohaldamisel ei pea komisjon kindlaks tegema seda, et prognoositav täiendav kulu ja prognoositav lennundusega mitteseotud tulu näitavad, kuidas turumajanduse tingimustes tegutsev ettevõtja oleks lennujaama käitanud.

⁽¹⁾ Komisjoni 23. juuli 2014. aasta otsus (EL) 2015/1227 riigiabi SA.22614 (C 53/07) kohta, mida Prantsusmaa on andnud Pau-Béarni kaubandus-tööstuskoolale ning ettevõtjatele Ryanair, Airport Marketing Services ja Transavia (teatavaks tehtud numbril C(2014)5085 all) (ELT 2015, L 201, lk 109).

**Ryanair DAC, varem Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd 1. märtsil 2019 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (kuues koda laiendatud koosseisus) 13. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas
T-53/16: Ryanair ja Airport Marketing Services versus komisjon**

(kohtuasi C-204/19 P)

(2019/C 164/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Ryanair DAC, varem Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (esindajad: *avocat* E. Vahida, *dikigoros* I.-G. Metaxas-Maranghidis, *Rechtsanwalt* G. Berrisch, *solicitor* B. Byrne)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Euroopa Liidu Nõukogu

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta otsus kohtuasjas T-53/16; ja
- tühistada komisjoni 23. juuli 2014. aasta otsuse (EL) 2016/633 ⁽¹⁾, riigiabi SA.33961 (2012/C) (ex 2012/NN) kohta, artiklid 1, 4, 5, ja 6, või teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uueks arutamiseks; ning igal juhul
- kohustada komisjoni hüvitama apellantidele kohtukulud, mida nad on pidanud kandma seoses apellatsioonimenetlusega ja Üldkohtu menetlusega kohtuasjas T-53/16.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid väidavad, et vaidlustatud kohtuotsus tuleks tühistada järgmistel põhjustel.

Esiteks kohaldas Üldkohus vääralt liidu põhiõiguste harta artiklit 41 ja apellantide kaitseõigusi komisjoni läbi viidud menetluses. Üldkohus: eksis sellega, et ta eristas harta artikli 41 lõikes 2 sätestatud konkreetseid õigusi ja üldist õigust heale haldusele, mis on sätestatud harta artikli 41 lõikes 1; eksis järeldades, et harta artikli 41 lõikes 2 ette nähtud õigused ei ole riigiabi uurimises kohaldatavad; eksis järeldades, et harta artikli 41 lõigete 1 ja 2 ning ETLT artiklite 107 ja 108 vahel esineb vastuolu; ja eksis järeldades, et apellante võis uurimise käigus käsitleda lihtsalt teabeallikana.

Teiseks rikkus Üldkohus ETLT artikli 107 lõiget 1, kuna ta tõlgendas vääralt soodustuse mõistet. Üldkohus: eksis järeldades, et turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja kriteeriumi kohaldamiseks puudub võrdlusanalüüsi ja muude meetodite vahel meetodite hierarhiline järjestus; eksis järeldades, et komisjon võis kasutada võrdlusanalüüsi ja tagasi lükata apellantide esitatud võrdlevad tõendid; eksis järeldades, et täiendava kulu kriteeriumi kohaldamisel ei pea komisjon kindlaks tegema seda, et prognoositav täiendav kulu ja prognoositav lennundusega mitteseotud tulu näitavad, kuidas turumajanduse tingimustes tegutsev ettevõtja oleks lennujaama käitajaks; ning eksis järeldades, et abi andmise tuvastamiseks ei ole nõutav, et kasumlikkus puuduks, piisab vähenenud kasumlikkusest.

Kolmandaks eksis Üldkohus hinnangus riigile omistatavuse kohta, kuna ta: asus seisukohale, et lennujaama käitaja „SMAN“ on riigiasutus; ei kohaldanud Stardust Marine näitajaid; ega esitanud selleks piisavalt põhjendusi. Üldkohus eksis ka sellega, et ta kinnitas vääralt, et eraõigusliku ettevõtja VTAN otsused on omistatavad riigile.

⁽¹⁾ Komisjoni 23. juuli 2014. aasta otsus (EL) 2016/633 riigiabi SA.33961 (2012/C) (ex 2012/NN) kohta, mida Prantsusmaa andis Nîmes — Uzès — Le Vigani kaubandus- ja tööstuskojale, ettevõtjale Veolia Transport Aéroport de Nîmes, ettevõtjale Ryanair Limited ja ettevõtjale Airport Marketing Services Limited (teatavaks tehtud numbri C(2014) 5078 all) (ELT 2016, L 113, lk 32).